

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Ing. P.D.**
zastoupený JUDr. Petrem Langerem, Ph.D., LL.M., advokátem se
sídlem Sokolská třída 1331/31, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
se sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava
o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15. 2. 2021 č. j. MSK 161768/2020, sp. zn.
DSH/337/2021/Bej, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2021 č. j. MSK 161768/2020, sp. zn. DSH/337/2021/Bej žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy změnil rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje

Městského úřadu Orlová, odboru dopravy ze dne 2. 12. 2020 č. j. MUOR 167889/2020 tak, že pokuta uložená žalobci ve výši 4 000 Kč se snižuje na 3 000 Kč, že pokutu a náklady řízení je žalobce povinen uhradit v částce 4 000 Kč a nikoliv v částce 5 000 Kč a že se část textu výrokové části rozhodnutí „mu bylo jako nejnižší prokazatelné množství alkoholu v organismu zjištěno 0,02 g/kg“ nahrazuje textem: „mu bylo jako nejnižší prokazatelné množství alkoholu v krvi zjištěno 0,02 g/kg“. Ve zbytku pak žalovaný napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalobce byl uznán vinným, že dne 21. 8. 2020 kolem 09:22 hodin v Petřvaldě na ulici Ostravská, poblíž autobusové zastávky „Březiny“ ve směru jízdy na Orlovou, jako řidič osobního motorového vozidla zn. Škoda Fabia, RZ X, toto vozidlo řídil v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod vlivem. Podrobil se dechové zkoušce pomocí analyzátoru alkoholu v dechu Dräger, která vykazala pozitivní výsledek měření 0,26 g/kg. Při zvážení možné chyby měřicí metody ve výši $\pm 0,24$ g/kg zahrnující součet možných faktorů, které mohly výsledek měření ovlivnit, mu bylo jako nejnižší prokazatelné množství alkoholu v organismu zjištěno 0,02 g/kg. Tímto jednáním měl porušit žalobce ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na silničních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž se měl z nedbalosti dopustit přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona. Téhož dne ve stejnou dobu a na totéž místě žalobce jako řidič motorového vozidla při jízdě držel v ruce hovorové zařízení, čímž měl porušit ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustit se tak úmyslně přestupku v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 tohoto zákona. Za tyto přestupky byl žalobci podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu uložen správní trest – pokuta ve výši 4 000 Kč a podle ust. § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Současně byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu. V ní namítal, že ve správním řízení nebylo dostatečně prokázáno, že svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku spočívajícího v tom, že předmětné vozidlo řídil v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. V průběhu správního řízení uváděl, že vozidlo neřídil po požití alkoholického nápoje a nebyl pod jeho vlivem, přičemž naměřená hodnota alkoholu mohla být způsobena i potravinami, které snídal nebo vlivem prostředí okolo rušné cesty. Proto poté, co se dvakrát dobrovolně podrobil odborné dechové zkoušce, žádal odběr biologického materiálu a lékařské vyšetření, při němž mu bylo naměřeno v krvi 0 promile alkoholu, a lékař provádějící toto vyšetření do protokolu mimo jiné uvedl, že chování žalobce bylo zdvořilé, reakce zornic normální, spojivky překrvené, při chůzi jistý, před vyšetřením léky nepožil. Výsledkem odběru biologického materiálu byla tedy platnost dechových zkoušek jednoznačně zpochybněna. Žalobce v průběhu správního řízení dále namítal, že nelze vycházet z vyjádření znalkyně, že některé hodnoty alkoholu se píšou jako nulové, byť by byla stanovena hladina alkoholu v krvi do hodnoty 0,20 g/kg včetně, jelikož nebylo prokázáno, že u něj tak tomu skutečně bylo. Názor znalkyně, že pokud je v krvi zjištěna hladina alkoholu do 0,20 g/kg, pak se do protokolu píše výsledek 0,0 g/kg, je spekulativní a ničím nepodložený. Žalobce nesouhlasí ani s námitkou správního orgánu, že mezi časem provedení dechových zkoušek a odběrem krve byl odstup jedné hodiny. Tento časový odstup mu nelze přičítat k tíži, neboť o provedení odběru krve požádal bezprostředně po

dechových zkouškách; odběr krve měl být policií zajištěn okamžitě. Námitku časového odstupu mezi jednotlivými zkouškami nelze brát v úvahu také proto, že za hodinu klesne hladina alkoholu o 0,12 až 0,20 g/kg, takže výsledek odběru krve by i po hodině musel být pozitivní v rozmezí cca 0,06 až 0,14 g/kg. Žalobce poukázal na to, že policisté popsali jeho chování nálady, koordinaci pohybu, orientaci, chůzi, řeč a paměť jako normální, což svědčí o tom, že nebyl ovlivněn alkoholem. Zdůraznil, že výsledky dechových zkoušek prokazují, že řídil vozidlo pod vlivem alkoholu, avšak byly zpochybněny nulovým výsledkem odborného lékařského vyšetření. Výrok napadeného rozhodnutí žalovaný založil na ničím nepodložených hypotézách a domněnkách (poukazoval na protokol o lékařském vyšetření, ve kterém je uvedeno, že spojivky byly překrvené, což žalovaného vedlo k závěru, že to může souviset právě s předchozím požitím alkoholu) a jeho rozhodnutí je proto nezákonné. Nezákonný je podle něj i výrok o správním trestu – uložené pokutě ve výši 3 000 Kč, jelikož není zřejmé, jaká výše pokuty mu byla uložena za spáchání přestupku podle § 125 odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu (držení záznamového zařízení v ruce), jehož spáchání doznává a proti němuž nebrojil ani ve správním řízení odvoláním a nenapadá jej ani touto žalobou. Z uvedených důvodů navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 2. 2021 č. j. 161768/2020 sp. zn. DSH/337/2021/Bej a připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Městského úřadu Orlová, odboru dopravy sp. zn. MUOR S 20324/2020/OD a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z úředního záznamu ze dne 2. 9. 2020 vyhotoveného Policií České republiky, Dopravním inspektorátem Karviná, že dne 21. 8. 2020 v 09:22 hod. v Petřvaldě na ulici Ostravské poblíž autobusové zastávky ČSAD Březiny bylo policejní hlídkou zastaveno vozidlo žalobce Škoda Fabia, RZ X, z důvodu držení hovorového zařízení za jízdy v levé ruce. Žalobce na místě s tímto přestupkem souhlasil. Byl dále poučen a vyzván k provedení odborné dechové zkoušky, kterou byla alкотestem Dräger, výrobní číslo 0017 naměřena hodnota v 09:24 hod. 0,26 promile; druhou zkouškou bylo v 09:30 hod. naměřeno 0,26 promile alkoholu v dechu žalobce. Žalobce uvedl, že alkohol nepožil a následně žádal odběr biologického materiálu a lékařské vyšetření. Poté byl neprodleně převezen do Nemocnice s poliklinikou Orlová k lékařskému vyšetření a odběru biologického materiálu, který mu byl odebrán v 10:30 hod. Ze vzorku krve byla stanovena hladina alkoholu 0,00 g/kg, tento rozbor byl vyhověn ve Fakultní nemocnici Ostrava, Toxikologické laboratoři Ústavu soudního lékařství;
 - z oznámení přestupku sepsaného na místě konané kontroly hlídkou Policie ČR dne 21. 8. 2020, že se žalobce vyjádřil tak, že nezná důvod pozitivní zkoušky a že alkohol nepožil. Na tomto oznámení jsou uvedeny výsledky měření první i druhé dechové zkoušky 0,26 promile;

- z protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem, že žalobci byl proveden odběr krve v 10:30 hod. a podle výsledkové zprávy z toxikologického vyšetření vyhotoveného FN Ostrava, Toxikologickou laboratoří Ústavu soudního lékařství, byla ve vzorku krve stanovena hladina ethanolu 0,00 g/kg;
- podle záznamu Dopravního inspektorátu Policie ČR v Karviné ze dne 21. 8. 2020 byl v 09:22 hodin žalobce vyzván k provedení dechové zkoušky přístrojem Dräger, která byla pozitivní a celkově bylo naměřeno 0,26 promile alkoholu; odběr vzorku krve byl proveden. Tento záznam je doplněn o výstupy z tiskárny uvedeného přístroje. K záznamu byl připojen ověřovací list Českého metrologického institutu č. 7051-OL-D0661-20, podle něhož byl 28. 4. 2020 ověřen analyzátor alkoholu v dechu Alcotest 7510 Standard, výrobce Dräger Safety Německo, výrobní číslo ARZM-0017. Doba platnosti tohoto ověření je na tomto ověřovacím listu uvedena 28. 4. 2021;
- z odborného vyjádření RNDr. M. S., Ph.D. z Ústavu soudního lékařství Fakultní nemocnice Ostrava ze dne 23. 9. 2020, že výsledky hladiny alkoholu v krvi získané z dechových analyzátorů jsou přepočtem koncentrace alkoholu v krvi z koncentrace alkoholu, změřené ve vydechovaném vzduchu, a opírají se o určité zákonnosti chování organismu po požití alkoholu. Pokud je měření provedeno v souladu s metodikou Českého metrologického institutu, z níž vychází i metodika Ministerstva dopravy, pak v převážné většině případů je výsledek zjištění dechovým analyzátozem a plynovou chromatografií prakticky shodný nebo se liší do cca 10 %, jak vyplývá z praktických zkušeností. Lze tedy říci, že se hladina alkoholu v krvi žalobce v době dopravní kontroly konané dne 21. 8. 2020 kolem 09:24 hodin pohybovala kolem naměřených hodnot dechovým analyzátozem. Mezi časem provedení dechových zkoušek a odběrem krve je odstup cca 1 hodiny. Za uvedenou dobu klesne hladina alkoholu o 0,12 – 0,2 g/kg (počítáno s rychlostí eliminace alkoholu 0,12 – 0,2 g/kg/hod.). RNDr. S. k tomu dodala, že je nutno upozornit na skutečnost, že laboratoř vydává výsledky hladiny alkoholu v krvi jako 0,00 g/kg, pokud je stanovena hladina alkoholu v krvi do hodnoty 0,20 g/kg;
- dne 1. 10. 2020 vydal správní orgán I. stupně příkaz o přestupcích žalobce, proti kterému žalobce podal odpor datovaný dnem 9. 10. 2020;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 4. 11. 2020, že žalobce popřel, že by řídil 21. 8. 2020 v době kolem 09:22 hod. po požití alkoholického nápoje nebo by byl ještě pod jeho vlivem a že od počátku tvrdil policistům, že alkoholické nápoje nepožíval ani před jízdou ani během jízdy. Hladina alkoholu, která mu byla naměřena, mohla být způsobena potravinami, které snídal; žádné léky, které by mohly alkohol obsahovat, před jízdou neužil. To, že mu byla dechovou zkouškou naměřena minimální hladina alkoholu v dechu, mohlo být ovlivněno i jeho snídání, kterou snědl pouze před tím, než byl kontrolován a současně i vlivy prostředí okolo rušné cesty v Petřvaldě, kde se dechové zkoušce podrobil. Proto také požadoval odběr krve a nemůže mu být dáváno k tíži to, že lékař na policisty neměl čas a že mu krev byla odebrána až za hodinu po dechové zkoušce. Žalobce pod vlivem alkoholu neřídil a neobstojí ani tvrzení znalkyně, která uvádí, že některé hodnoty alkoholu se píšou jako nulové, pokud není prokázáno, že v jeho případě tak bylo. Mobilní telefon opravdu v ruce držel, neboť jej chtěl jen přesunout bokem, k čemuž se doznává.
- součástí správního spisu je rozhodnutí Městského úřadu Orlová, odboru dopravy ze dne 2. 12. 2020 o přestupcích žalobce, které žalobce napadl odvoláním ze dne 13. 12. 2020. O tomto odvolání, jak již bylo uvedeno shora, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Krajský soud považuje za vhodné připomenout, že napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů obsažených v žalobě žalobce v souladu s dispoziční zásadou vyjádřenou v ust. § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Podle žalobce nebylo ve správním řízení najisto dostatečně postaveno, že svým jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy byl ještě pod jeho vlivem. Žalobce v řízení tvrdil, že vozidlo po požití alkoholického nápoje neřídil a k naměřené hladině alkoholu v dechu namíтал, že mohla být způsobena i potravinami, které snídal krátce před provedením dechové zkoušky anebo vlivem prostředí okolo rušné cesty, kde byla zkouška realizována. Protože v obou případech byl výsledek dechové zkoušky pozitivní, sám požádal o odběr biologického materiálu, kdy mu bylo naměřeno v krvi 0 promile alkoholu. Výsledkem odběru biologického materiálu byla podle žalobce zpochybněna platnost dechových zkoušek a na jejich základě tedy nebylo možno učinit závěr o tom, že předmětný přestupek skutečně spáchal. Krajský soud považuje k uvedeným žalobním námitkám především za vhodné uvést, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu není rozhodující, do jaké míry byl řidič alkoholem ovlivněn. Důležité je pouze to, že u něj byl alkohol zjištěn (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2010 č. j. 8 As 59/2010-78, v němž Nejvyšší správní soud zdůraznil zásadu tzv. nulové tolerance alkoholu při řízení motorových vozidel). Prokáže-li správní orgán, byť jen marginální přítomnost alkoholu v krvi obviněného a tato skutečnost je zapříčiněna požitím alkoholického nápoje, jsou bez dalšího naplněny znaky skutkové podstaty předmětného přestupku. Ke spolehlivému zjištění minimálního množství alkoholu v krvi u řidiče dojde při zohlednění možné odchylky měření přístroje (0,04 g/kg) a fyziologické hodnoty alkoholu v krvi (0,2 g/kg), která může být způsobena jinými vlivy než přímým požitím alkoholu (např. přirozená hladina alkoholu v krvi, požití léčivých přípravků či některých potravin). Jsou-li tyto hodnoty odečteny od výsledku dechové zkoušky, děje se tak ku prospěchu řidiče. Pokud tedy žalobce nadýchal více než 0,24 g/kg alkoholu v dechu, je nutno při vyloučení dalších možných vlivů dospět k závěru o naplněnosti materiální stránky skutkové podstaty předmětného přestupku (srovnej usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014 č. j. 5 As 126/2011-68). Pakliže žalobce za ony další možné vlivy označil potraviny, které snídal či prostředí okolo rušné cesty, kde byla dechová kontrola konána, musí krajský soud souhlasit s poznámkou žalovaného vyjádřenou v jeho stanovisku k podané žalobě, a to, že žalobce nijak tyto potraviny či vlivy kolem rušné komunikace nekonkretizoval.
7. Podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto zvláštním předpisem je zákon č. 65/2017 Sb., podle jehož ustanovení § 20 odst. 1 se orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinna podrobit mj. osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek, u které je důvodné podezření, že se požitím alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky uvedla do stavu, v němž bezprostředně ohrožuje sebe nebo jinou osobu, majetek nebo veřejný pořádek a nebo u které je důvodné podezření, že přivodila sobě nebo jiné

osobě újmu na zdraví anebo způsobila jiné osobě škodu na majetku v souvislosti s požitím alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky. Podle odst. 2 téhož ustanovení v případě, že povinná osoba orientační vyšetření odmítne nebo takové vyšetření nelze provést nebo úspěšně dokončit, provede se odborné lékařské vyšetření. Podle odst. 3 citovaného ustanovení spočívá-li orientační vyšetření na ovlivnění alkoholem v dechové zkoušce provedené analyzátozem alkoholu v dechu, který splňuje podmínky stanovené jiným právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. Podle odst. 4 téhož ustanovení za účelem krevních hladin alkoholu nebo jiných návykových látek pomocí specifických technologických metod se provede toxikologické vyšetření biologického materiálu odebraného v rámci odborného lékařského vyšetření. Z uvedeného tedy vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu, a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. V daném případě oba správní orgány opřely svůj závěr o přestupku žalobce právě výsledkem orientační dechové zkoušky, která prokázala podle úředního záznamu o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů ze dne 21. 8. 2020 a výtisku z měřicího přístroje pozitivní výsledek dechové zkoušky v čase 09:24 hod. hodnotu 0,26 promile a v čase 09:30 hod. hodnotu 0,26 promile alkoholu v dechu. Po odečtení odchylky 0,24 g/kg byla tedy zjištěna výsledná prokazatelná hodnota alkoholu v krvi žalobce 0,02 g/kg. Následně provedené odborné lékařské vyšetření, jehož výsledkem byla nulová hodnota alkoholu v krvi, výsledek dechové zkoušky nijak nezpochybnil. Tento závěr, s nímž musí krajský soud zcela souhlasit, je logicky zdůvodnitelný tím, že lékařské vyšetření bylo provedeno po jedné hodině od provedení orientační dechové zkoušky. Alkohol byl tedy naměřen ověřeným analyzátozem v dechu a zkouška byla provedena v souladu s pracovním postupem Českého metrologického institutu, podle něhož byla provedena dvě měření a od výsledku těchto měření byla odečtena hodnota 0,24 g/kg alkoholu v krvi. Tuto skutečnost nemůže nijak zpochybnit tvrzení žalobce, že žádný alkohol před jízdou nebo během jízdy nepožil. Výsledek dechové zkoušky nemůže být zpochybněn ani následným lékařským vyšetřením provedeným na žádost žalobce. Nulový výsledek rozboru krevního vzorku plynové chromatografie odebraného jednu hodinu po provedení dechové zkoušky její výsledek zpochybnit nemůže, neboť v době od 09:30 do 10:30 hodin poklesla hladina alkoholu v krvi u žalobce z hodnoty 0,02 na 0,00 g/kg. Tento závěr je zcela v souladu s odborným vyjádřením RNDr. S., podle něhož rozdíl mezi pozitivním výsledkem dechové zkoušky s negativním – nulovým výsledkem rozboru krve je důsledkem pokračující eliminace alkoholu v krvi žalobce, kdy časový rozdíl mezi měřeními činil cca jednu hodinu. Podle tohoto odborného vyjádření mezi časem provedení dechových zkoušek a odběrem krve za dobu jedné hodiny klesne hodnota alkoholu o 0,12 až 0,20 g/kg při rychlosti eliminace alkoholu 0,12 až 0,2 g/kg/hod. Jestliže RNDr. S. k tomu dodala, že laboratoř vydává výsledky hladiny alkoholu v krvi jako 0,0 g/kg, pokud je stanovena hladina alkoholu v krvi do hodnoty 0,20 g/kg včetně, nevidí krajský soud důvod, proč by tato konstatace měla být spekulativní a ničím nepodložená, jak bylo dále v žalobě namítáno. Nutno dodat, že tato skutečnost nemá žádný vliv na posouzení přestupku žalobce a pokud žalobce namítá, že s ohledem na rychlost eliminace alkoholu v krvi by za hodinu od provedení dechové zkoušky měla být hodnota alkoholu v krvi 0,06 až 0,14 g/kg, pak zcela pomíjí odečít výše uváděné odchylky 0,24 g/kg od zjištěného výsledku dechových zkoušek.

8. Žalobce dále namítal, že jeho chování, nálady, koordinaci pohybu, orientaci, chůzi, řeč a paměť policisté popsali jako normální, což svědčí o tom, že ovlivněn alkoholem nebyl, zatímco žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí poukazoval na protokol o lékařském vyšetření, v němž je uvedeno, že jeho spojivky byly překrvené, což může souviset právě s předchozím požitím alkoholu. Ani tato žalobní námitka není důvodná, neboť ve shodě s žalovaným musí v tomto směru krajský soud souhlasit, že pokud při silniční kontrole žalobce nejevil žádné poruchy psychomotorických funkcí, pak tato skutečnost nevylučuje přítomnost alkoholu v krvi v době řízení motorového vozidla a že by své rozhodnutí žalovaný založil na ničím nepodložených hypotézách a domněnkách.
9. Závěrem své žaloby žalobce namítal nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí o správním trestu – uložené pokutě ve výši 3 000 Kč, jelikož není zřejmé, jaká výše pokuty mu byla uložena za spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, tj. zadržení záznamového zařízení v ruce, jehož spáchání doznává a proti kterému nebrojil ani ve správním řízení odvoláním a který nenapadá ani touto žalobou. Není sporu o tom, že v této věci se žalobce dopustil dvou přestupků, které byly projednávány a rozhodovány ve společném řízení; za této situace správní orgány ukládají sankci za přestupek nejprísněji postižitelný (ust. § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Přísněji postižitelný byl v daném případě přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, za který lze uložit pokutu podle § 125c odst. 5 písm. c) téhož zákona v rozmezí od 2 500 do 20 000 Kč a podle odst. 6 písm. b) téhož ustanovení zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel od 6 do 12 měsíců. Při uložení správního trestu pokuty oba správní orgány vycházely z těchto zákonných ustanovení; nelze tedy spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že z jeho výroku není zjištělná výše pokuty uložené za méně postižitelný přestupek.
10. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
11. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 07.10.2021

JUDr. Petr Indráček

[Zadejte text.]

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje